

Tono Škreko

ZRKADLENIE

Igi Brezo

PERFEKT

*„Pozeráš na nebo a plačeš pre hviezdú.
Vieš, že ju nikdy nedosiahneš.
A jedného dňa sa usmeješ: - Hľa, žiari ti v dlani.“*

N. RICHARD NASH

Tono Škreko

ZRKADLENIE

Ilustrácie Igi Brezo

Poems © Tono Škreko
Illustrations © Igi Brezo
Slovak edition © Perfekt 2016

ZRKADLENIE

Básne: Tono Škreko
Ilustrácie: Igi Brezo
Fotografie obrázkov: Milina Strihovská
Editor: Ivan Matulík
Jazyková redaktorka: Alexandra Cighardová
Zalomenie a príprava tlačových podkladov: Veronika Sabovčíková

Vydal Perfekt, a. s., Cukrová 14, 811 08 Bratislava, ako svoju 760. publikáciu.
Rok vydania 2016
Prvé vydanie
Tlač: KASICO, a. s., www.kasico.sk

Knihu si môžete objednať vo vydavateľstve PERFECT, Cukrová 14, 811 08 Bratislava, e-mail: odbyt@perfekt.sk alebo kúpiť v kníhkupectve Vojtecha Zamarovského, Karpatská 7, 811 05 Bratislava 1, alebo na www.perfekt.sk s 30 % zľavou.
Elektronickú verziu tejto knihy si môžete kúpiť na www.martinus.sk, www.dibuk.sk.

ISBN: 978-80-8046-775-3
www.perfekt.sk

*Kráčam cestou tmy
Ktorý deň je posledný
Veru neviem sám*

POCITY A HRY

Sústredenie

Tichý básnik
medzi štyrmi stenami.
V tichu, ako inak.

Siaha po vypínači hluku
vo svojej hlave.

Láme rekordy a svetelné lúče
cez farebné sklíčko
divej fantázie.

Nežije sám, ale so sebou,
čo je niekedy viacej ako dav,
– dutých hláv,
čo kričia jedna cez druhú
a zatemňujú oblohu
zdravého rozumu.

Nápady sa nenápadne
vkrádajú do nového rána.
A brána do snov je stále otvorená.

Len ostať ticho a privrieť oči proti slnku.
Po špičkách a nerušiť...

V nebi

Jednou nohou spasený,
oči uprené sú do steny
a hlavu v oblakoch si pasiem
letiac od Mesiaca po Zem.

A zo Zeme späť ku galaxiám,
ľahký ako vánok v povetrí,
ako kvapka v mori stratená.

Bez mena a bez adresy,
a bez odpovedí na otázky.

Jednou nohou spasený,
dúfam v lepšie zajtrajšky.
Potichučky, so zatajeným dychom,
som láske život vdýchol
a vyšla nová hviezda na nebi.

Lapajúc po vzduchu
a tak trochu
stratený
prevrátil som ďalšiu stránku.

V radosti a polospánku
bol som jednou nohou spasený.

Divožienka

Divožienka
divá nežná
bosá sa tu prechádza

sedí na krídlach
so slnkom v tvári
celá žiari

stopy svoje zahládza
nevolá ťa nezvádza
len ťa vábi

láka ťa jak motýľa
Divožienka rozmilá
sadni na kvet pookrej

hľadaj pokoj neuspej
a ak Divožienku uvidíš
stratíš seba to si pís

Hra

Zahrajme sa na pocity
ty a ja –
len my dvaja
a nikto tretí.

Zahrajme sa na pocity,
veď máme slnko v sieti,
svet je iba gombička,
tak poď ku mne maličká.

Zahrajme sa na pocity
možno ja – a ty,
ak nie ja, tak niekto tretí,
koho láska vybrala ti.

O (...)

Jak krik a krik
a míľa a milá,
tak ja a ty
– stále dva svety.

▲ V krajine modrej

Skoro

Kríza zíza
cez belasé a biele pružky dymu.

Spod lavičky tupo gáni
– páni,
ale je dnes nádherne.

Ako vtedy!

Pravá láska

Tak si hnijem
v chladnej hline
– nič nevravíš –
a si pri mne!

Aká je

Aká zvláštna cesta –
Nevesta túžob a odriekaní

Aká žiadostivosť –
Tvojich prianí

Aká malá, ale naša –
Unikajúca a večná krása dlaní.

Naozaj

A tak sa majú rozchádzať
– cesty na rázcestí
a konáre od kmeňa
a vy čo ste si v sebe
nemali čo povedať.

- bez názvu -

V osamení previnilej fontány
skúšal byť trocha spontánny
– a bľabotal a šplechotal.

Pod kupolou jednej
z tisíc nocí
v štrku šúchal svoje kroky

ako tanec baleríny.
Ako zima bez periny
zaliezal si pod nechty.

Už len kreslil vášní rýmy,
no nevstával dávno s nimi.
Zvracal na tom rázcestí.

Nič

Havranove krídla
nad mojimi snami.
V tmavom kúte ovenčené mrákotami
a spolu ruka v ruke
pod parochňou maškary.
Sú tie naše oštary
trochu smiešne, trochu privážne
a tak trochu proti prúdu.

Veď to snáď povolí,
alebo sa podvolí
– a nakoniec prebolí.
Mohli, ale nechceli.

Zápalka

Slovo dalo slovo
a možno horšie, ale bolo.

Mestom tmavých nočných chvíľ,
ktoré spalo, žilo, smialo sa ti
s ťažkou hlavou –
veď som teba do dna pil
a opitý som srdce stratil.

Srdce z červeného papiera,
z púte, na drevenej špajle,
teraz mestom hľadám.
Tmu si na chlieb natieram,
no do rúk beriem iba pošliapané vajgle

– nedopalky dopálených životov.

Len odtlačok pier.

Len párkrát potiahnuť
a je hotovo.

Zahodiť a skrútnuť opäťkom.

Veď je mnoho ďalších kartónov.

Tak teda bez pardónov –
ďakujeme, dobrú noc.

Papierové srdce horí ako cigareta,
ako na papieri veta.
Zápalka – máš čarovnú moc.